

2.KİTAP

ANGELA SERİNKEN

KUTSAL KİTAP'TAKİ

SIRA DIŞI
HİKAYELER

CEM GÜLER

2. KİTAP

**KUTSAL KİTAP'TAKİ
SIRA DIŞI HİKAYELER**

ANGELA SERİNKEN
CEM GÜLER

**Kutsal Kitap'taki
Sıra Dışı Hikayeler**

Tüm yayın hakları yazarlarına aittir.

Mart 2018

Kapak Tasarımı: Elroy Gören Serinken

İÇİNDEKİLER

1. Şeria Irmağı'nın Suları Duruyor
2. Eriha Surlarının Çöküşü
3. Güneş Batmakta Gecikiyor
4. Gidyon
5. Şimşon'un Doğumu
6. Şimşon'un Gücü
7. Davut ve Golyat
8. Altı Parmaklı Dev
9. Süleyman'ın Rüyası
10. Süleyman'ın Eşsiz Bilgeliği
11. Kral Yarovam
12. İlyas ve Kuraklık
13. Dul Kadın
14. İlyas ve Sahte Peygamberler
15. Melek İlyas'a Görünüyor
16. Rab İlyas'a Görünüyor
17. İlyas'ın Göklere Alınışı

ÖNSÖZ

Bu kitapta Tevrat'tan 17 sıra dışı hikaye seçilmiştir.

Bu hikayelerin çoğunluğu az bilinen hikayelerdir.

Bu çalışmanın Tanrı Sözü'ne olan ilginin artmasında bir katkı sağlamasını umuyorum.

-Cem Güler

1. ŞERİA İRMAĞI'NIN SULARI DURUYOR

YEŞU 3:1-17

Sabah erkenden kalkan Yeşu, bütün İsrail halkıyla birlikte Őittim'den yola çıkıp Şeria Irmağı'na kadar geldi. Irmağı geçmeden orada konakladılar. nc günün sonunda ordugahı baŐtan baŐa geçen görevliler halka, "Levili kâhinlerin Tanrınız RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı yklendiklerini gördüğünüzde siz de yerinizden kalkıp sandığı izleyin" diye buyurdular, "Böylece hangi yöne gideceğinizi bileceksiniz. Çünkü daha önce bu yoldan hiç gemediniz. Ama Antlaşma Sandığı'na yaklaŐmayın; sandıkla aranızda iki bin arŐın kadar bir aralık kalsın." Yeşu halka, "Kendinizi kutsayın" dedi, "nk RAB yarın aranızda mucizeler yaratacak." Yeşu kâhinlere, "Antlaşma Sandığı'nı yüklenip halkın önüne geçin" dedi. Böylece kâhinler sandığı yüklenip halkın önünde yürümeye başladılar. Bu arada RAB Yeşu'ya Şöyle dedi: "Musa'yla birlikte olduğum gibi, seninle de birlikte olduğumu anlamaları için bugün seni bütün İsrail halkının gözünde

yüceltmeye başlayacağım. Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlere, 'Şeria Irmağı'nın kıyısına varınca suda biraz ilerleyip durun' diye buyruk ver." Yeşu İsrail halkına, "Yaklaşın, Tanrınız RAB'bin söylediklerini dinleyin" dedikten sonra ekledi: "Yaşayan Tanrı'nın aranızda olduğunu, Kenan, Hitit, Hiv, Periz, Girgaş, Amor ve Yevus halklarını kesinlikle önünüzden süreceğini şundan anlayacaksınız: Bütün yeryüzünün Egemeni'ne ait olan Antlaşma Sandığı, sizden önce Şeria Irmağı'nı geçecek. Şimdi her oymaktan birer kişi olmak üzere İsrail oymaklarından kendinize on iki adam seçin. Bütün yeryüzünün Egemeni RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlerin ayakları Şeria Irmağı'nın sularına değer değmez, yukarıdan aşağıya akan sular kesilip bir yığın halinde birikecek." Halk Şeria Irmağı'nı geçmek üzere konakladığı yerden yola çıktı. Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinler önden gidiyorlardı. Sandığı taşıyan kâhinler ırmağın kıyısına varıp suya ayak bastıklarında –Şeria Irmağı, ekin biçme zamanında kabarır, kıyılarını basar– ta yukarıdan gelen sular durdu, çok uzaklarda, Saretan yakınında bulunan Adam Kenti'nde bir yığın halinde yükselmeye başladı. Öyle ki, Arava –Lut– Gölü'ne akan sular tümüyle kesildi. Halk Eriha'nın karşısından ırmağı geçti. RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinler, halkın tamamı ırmağı geçinceye dek kurumuş ırmak yatağının ortasında kıpırdamadan durdular. Böylece bütün İsrail halkı kurumuş ırmak yatağından geçti.

İsrail halkına önderlik eden Musa ölmüştü. Tanrı, halkına önderlik etmesi için Yeşu'yu seçti. Yeşu'nun İsrail halkını vaat edilen topraklara götürmesi gerekiyordu. Tanrı, İsrail halkına Musa'yla olduğu gibi Yeşu'yla da olduğunu göstermek istedi. Şeria Irmağı'nı geçmeleri gerekiyordu. Tanrı önceden Musa aracılığıyla Kızıldeniz'i ikiye yarıp İsraililer'in kuru topraktan geçmesini sağlamıştı. Aynı şekilde Tanrı Yeşu aracılığıyla Şeria Irmağı'nın sularını durdurmuş ve İsraililer'in kuru topraktan geçmesini sağlamıştı. Halk bu olayla büyük bir mucizeye tanık olurken, Tanrı'nın Musa'yla birlikte olduğu gibi Yeşu'yla da birlikte olduğunu gördü. Bizler de yaşamın meşguliyeti içinde kaybolup, Tanrı'nın Yeşu'yla birlikte olduğu gibi bizimle de birlikte olduğu gerçeğini göz ardı etmeyelim. Tanrı bize yol gösteriyor, adımlarımıza yön veriyor ve gerektiğinde mucizeler yaratıyor. Aynen İsrail halkı gibi bizde vaat edilen topraklara, yani cennete doğru yürüyoruz. Yolumuza zorluklar ve engeller çıksa da Tanrı bizimle ve tüm bu sorunlar geçici. Kalıcı evimiz olan cennete ulaştığımızda yolumuza çıkan engellerin ve sorunların ne kadar önemsiz olduğunu fark edeceğiz.

2. ERİHA SURLARININ ÇÖKÜŞÜ

YEŞU 6:1-20

Eriha Kenti'nin kapıları İsraililer yüzünden sımsıkı kapatılmıştı. Ne giren vardı, ne de çıkan. RAB Yeşu'ya, "İşte Eriha'yı, kralını ve yiğit savaşıçılarını senin eline teslim ediyorum" dedi, "Siz savaşıçılar, kentin çevresini günde bir kez olmak üzere altı gün dolanacaksınız. Koç boynuzundan yapılmış birer boru taşıyan yedi kâhin sandığın önünden gitsin. Yedinci gün kentin çevresini yedi kez dolanın; bu arada kâhinler borularını çalsınlar. Kâhinlerin koç boynuzu borularını uzun uzun çaldıklarını işittiğinizde, bütün halk yüksek sesle bağırın. O zaman kentin surları çökecek ve herkes bulunduğu yerden dosdoğru kente girecek." Nun oğlu Yeşu kâhinleri çağırıp, "RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı alın" dedi, "Yedi kâhin, ellerinde koç boynuzu borularla sandığın önünde yürüsün." Sonra halka, "Kalkın, kentin çevresini dolanmaya başlayın" dedi, "Silahlı öncüler RAB'bin Sandığı'nın önünden gitsin."

Yeşu'nun bunları halka söylemesinden sonra, koç boynuzu birer boru taşıyan yedi kâhin borularını çalarak RAB'bin önünde ilerlemeye başladılar. Onları RAB'bin Antlaşma Sandığı izliyordu. Silahlı öncüler boru çalan kâhinlerin önünden, artçılar da sandığın arkasından ilerliyor, bu arada borular çalınıyordu. Yeşu halka şu buyruğu verdi: “Savaş naraları atmayın, sesinizi yükseltmeyin. ‘Bağırın’ diyeceğim güne dek ağzınızdan tek bir söz çıkmayın. Buyruğumu duyunca bağırın.” Halk RAB'bin Sandığı'yla birlikte kentin çevresini bir kez dolandı, sonra ordugaha dönüp geceyi orada geçirdi. Ertesi sabah Yeşu erkenden kalktı. Kâhinler de RAB'bin Sandığı'nı yüklediler. Koç boynuzu borular taşıyan yedi kâhin RAB'bin Sandığı'nın önünde ilerliyor, bir yandan da borularını çalıyorlardı. Silahlı öncüler onların önünden gidiyor, artçılar da RAB'bin Sandığı'nı izliyordu. Bu arada borular sürekli çalınıyordu. Böylece ikinci gün de kentin çevresini bir kez dolanıp ordugaha döndüler. Aynı şeyi altı gün yinelediler. Yedinci gün erkenden, şafak sökerken kalkıp kentin çevresini aynı şekilde yedi kez dolandılar. Kentin çevresini yalnız o gün yedi kez dolandılar. Kâhinler yedinci turda borularını çalınca, Yeşu halka, “Bağırın! RAB kenti size verdi” dedi, “Kent, içindeki her şeyle birlikte, RAB'be koşulsuz adanmıştır. Yalnız gönderdiğimiz ulakları saklamış olan fahişe Rahav'la evindekiler sağ bırakılacak. Sakın RAB'be adanan herhangi bir şeye el sürmeyin. Adadığınız şeyleri alırsanız İsrail'in ordugahını felakete ve yıkıma

sürüklersiniz. Bütün altınla gümüş, tunç ve demir eşya RAB'be ayrılmıştır. Bunlar RAB'bin hazinesine girecek.” Halk bağırmaya başladı, kâhinler de borularını çaldılar. Boru sesini işiten halk daha yüksek sesle bağırды. Kentin surları çöktü. Herkes bulunduğu yerden dosdoğru kente girdi. Böylece kenti ele geçirdiler.

Yeşu İsrail halkını vaat edilen topraklara getirdi ama önlerinde büyük bir engel vardı. Bu engel yüksek ve güçlü Eriha surlarıydı. Kentin girişı tamamen kapatılmış ve askerler surlarda bekliyordu. Yeşu sahip oldukları silahlara değil Tanrı'nın vaadine güveniyordu. Tanrı onlara, kentin çevresinde günde bir kez olmak üzere altı gün dolaşmalarını söyledi. Yedinci güne gelindiğinde yedi kez daha dolaşıp borular çalacaklar ve yüksek sesle bağıracaklardı. Yeşu ve halk Tanrı'yı dinleyip her şeyi Tanrı'nın onlara söylemiş olduğu gibi yaptı. Bunu yaptıklarında, surlar çöktü ve kenti ele geçirdiler. Bugün sizin yaşamınızda önünüzde duran ve size meydan okuyan ne tür engeller var? Engellerinizin ne olduğunu bilmiyorum ama bildiğim şey, Tanrı'ya güvenip sözünü dinlediğinizde, önünüzdeki surların yıkılacağıdır. Benim tam olarak ne yapmam gerekiyor diye sorabilirsiniz. Bunun yanıtı, Tanrı'nın Yeşu'ya vermiş olduğu şu buyruk da saklı: “Gece gündüz Tanrı'nın sözleri ve vaatleri üzerinde düşün, bu sözleri ve vaatleri dilinden düşürme .” Surların ne kadar büyük olduğuna bakıp Tanrı'nın vaatlerinden kuşkulama. Engellerinin büyüklüğü hakkında konuşmak

yerine, Tanrı'nın büyüklüğü hakkında konuş ve O'nun vaatlerini ilan et!

3. GÜNEŞ BATMAKTA GECİKİYOR

YEŞU 10:1-15

Yeruşalim Kralı Adoni-Sedek, Yeşu'nun Eriha'yı ele geçirip kralını ortadan kaldırdığı gibi, Ay Kenti'ni de ele geçirip tümüyle yıktığını, kralını öldürdüğünü, Givon halkının da İsraililer'le bir barış antlaşması yapıp onlarla birlikte yaşadığını duyunca, büyük korkuya kapıldı. Çünkü Givon, kralların yaşadığı kentler gibi büyük bir kentti; Ay Kenti'nden de büyüktü ve yiğit bir halkı vardı. Bu yüzden Yeruşalim Kralı Adoni-Sedek, Hevron Kralı Hoham, Yarmut Kralı Piram, Lakiş Kralı Yafia ve Eglon Kralı Devir'e şu haberi gönderdi: “Gelin bana yardım edin, Givon'a saldıralım. Çünkü Givon halkı Yeşu ve İsrail halkıyla bir barış antlaşması yaptı.”

Böylece Amorlu beş kral –Yeruşalim, Hevron, Yarmut, Lakiş ve Eglon kralları– ordularını topladılar, hep birlikte gidip Givon'un karşısında ordugah kurdular; sonra saldırıya geçtiler. Givonlular Gilgal'da ordugahta bulunan Yeşu'ya şu haberi gönderdiler: “Biz kullarını yalnız bırakma. Elini çabuk tutup yardımımıza gel, bizi kurtar. Çünkü dağlık bölgedeki bütün Amorlu krallar bize karşı birleşti.” Bunun üzerine Yeşu bütün savaşçıları ve yiğit adamlarıyla birlikte Gilgal'dan yola çıktı. Bu arada RAB Yeşu'ya, “Onlardan korkma” dedi, “Onları eline teslim ediyorum. Hiçbiri sana karşı koyamayacak.” Gilgal'dan çıkıp bütün gece yol alan Yeşu, Amurlular'a ansızın saldırdı. RAB Amurlular'ı İsraililer'in önünde şaşkına çevirdi. İsraililer de onları Givon'da büyük bir bozguna uğrattılar; Beythoron'a çıkan yol boyunca, Azeka ve Makkeda'ya dek kovalayıp öldürdüler. RAB İsraililer'den kaçan Amurlular'ın üzerine Beythoron'dan Azeka'ya inen yol boyunca gökten iri iri dolu yağdırdı. Yağan dolunun altında can verenler, İsraililer'in kılıçla öldürdüklerinden daha çoktu. RAB'bin Amurlular'ı İsraililer'in karşısında bozguna uğrattığı gün Yeşu halkın önünde RAB'be şöyle seslendi: “Dur, ey güneş, Givon üzerinde Ve ay, sen de Ayalon Vadisi'nde.” Halk, düşmanlarından öcünü alıncaya dek güneş durdu, ay da yerinde kaldı. Bu olay Yaşar Kitabı'nda da yazılıdır. Güneş, yaklaşık bir gün boyunca göğün ortasında durdu, batmakta gecikti. Ne bundan önce, ne de sonra RAB'bin bir

insanın dileğini işittiği o günkü gibi bir gün olmamıştır. Çünkü RAB İsrail'den yana savaştı. Yeşu bundan sonra İsrail halkıyla birlikte Gilgal'daki ordugaha döndü.

Bir gün bir program izlerken NASA'nın bir açıklamasını duymuştum. Yazmış oldukları bir bilgisayar programıyla Güneş'in hem geçmişe hem de geleceğe yönelik hareketlerini izleyebiliyorlarmış. Güneş'in geçmişteki hareketlerinde bir günlük sapmanın yaşandığını şaşkınlıkla fark etmişler. Kendi kendime, "bu kadar şaşırmanız gerekmiyor bu olay zaten Kutsal Kitap'ta uzun yıllardır kayıtlı" diye düşündüm. Onlar Yeşu'nun hikayesini duymamış olmalılar! Tanrı, düşmanlarını yenebilsin diye Yeşu'nun duasını yanıtladı. Yeşu "dur, ey güneş" deyince Güneş durdu. Ayetler Rab'bin o gün İsraililer'den yana savaştığını söylüyor. Hatta Tanrı'nın İsrail'in düşmanlarının üzerine iri iri dolu bile yağdırdığını söylüyor. Peki bugün siz nelerle savaşıyorsunuz? Tanrı'nın sizden yana olduğunun farkında mısınız? Evet bu dünyada bir sürü adil olmayan durumlarla karşı karşıya geliyoruz ve bazen hayal kırıklıkları yaşıyoruz. Ama bugün size şunu hatırlatmak istiyorum: Yalnız ve tek başınıza değilsiniz! Siz Tanrı'nın bir ocuğusunuz. Babanız'ın sizin için neler yapacağına inanamazsınız! Siz sevgi yolunda yürümeye devam edin. En gcl silah sevgidir. Tanrı sizin için savaşır ve O gerekeni yapar.

4. GİDYON

HAKİMLER 6:1-14

İsrailliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB de onları yedi yıl süreyle Midyanlılar'ın eline teslim etti. Midyan boyunduruğu İsrailliler'e öyle ağır geldi ki, dağlarda kendilerine sığınaklar, mağaralar, kaleler yaptılar. Ekin ektikleri vakit, Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar topraklarına girip ordugah kurarlardı. Gazze'ye dek ekinleri yok eder, koyun, sığır, eşek gibi geçim kaynağı olan her şeyi alırlardı. Hayvanları ve çadırlarıyla birlikte çekirge sürüsü gibi gelirlerdi. Adamları, develeri saymak olanaksızdı. Yakıp yıkmak amacıyla toprakları işgal ederlerdi. Midyanlılar İsrail'i öyle yoksul düşürdüler ki, İsrailliler RAB'be yakarmaya başladılar. İsrailliler Midyanlılar'dan ötürü RAB'be yakarınca, RAB onlara bir peygamber gönderdi. Peygamber onlara şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Sizi Mısır'dan ben çıkardım, köle olduğunuz ülkeden ben getirdim. Mısırlılar'ın elinden, size baskı yapanların hepsinin elinden sizi ben kurtardım. Onları önünüzden kovdum, topraklarını size verdim. Size dedim ki, Ben

Tanrınız RAB'bim. Topraklarında yaşadığınız Amorlular'ın ilahlarına tapmayın. Ama sözümü dinlemediniz.' ” RAB'bin meleği gelip Aviezerli Yoaş'ın Ofra Kenti'ndeki yabanıl fıstık ağacının altında oturdu. Yoaş'ın oğlu Gidyon, buğdayı Midyanlılar'dan kurtarmak için üzüm sıkma çukurunda dövüyordu. RAB'bin meleği ona görünerek, “Ey yiğit savaşçı, RAB seninleedir” dedi. Gidyon, “Ey Efendim, eğer RAB bizimleirse bütün bunlar neden başımıza geldi?” diye karşılık verdi, “Atalarımız RAB'bin bizi Mısır'dan çıkardığını söylemediler mi? Bize anlattıkları RAB'bin bütün o harikaları nerede? RAB bizi terk etti, Midyanlılar'ın eline teslim etti.” RAB Gidyon'a dönüp, “Kendi gücünle git, İsrail'i Midyanlılar'ın elinden kurtar” dedi, “Seni ben gönderiyorum.”

HAKİMLER 6:36-40

Gidyon Tanrı'ya şöyle seslendi: “Söz verdiğin gibi İsrail'i benim aracılığım ile kurtaracağın doğruysa, çiy yalnızca harman yerine koyduğum yün yapacağının üzerine düşsün, topraksa kuru kalsın. Böylece, söylediğin gibi İsrail'i benim aracılığım ile kurtaracağını bileceğim.”

Ve öyle oldu. Ertesi gün erkenden kalkan Gidyon yapağıyı alıp sıktı. Yapağıdan bir tas dolusu çiy süzüldü. Bunun üzerine Gidyon Tanrı'ya şöyle seslendi: “Bana kızma, bir istekte daha bulunmak istiyorum. Yapağıyla bir deneme daha yapmama izin ver. Lütfen bu kez yalnızca yapağı kuru kalsın, topraksa çiyle ıslansın.” Tanrı o gece Gidyon'un dediğini yaptı. Yapağı kuru kaldı, toprağın her yanıysa çiyle kaplandı.

İsrail halkı Tanrı'yı terk edip diğer uluslar gibi putlara tapmaya başladı. Bunun sonucunda başlarına kötü şeyler geldi. Düşmanları gelip onlara acımasızca zulüm ediyor, bütün yiyecekleri ve hayvanlarını talan edip tarlalarını ateşe veriyorlardı. İsraililer sonunda Tanrı'ya yakarıp O'ndan yardım dilediler. Tanrı meleğini Gidyon adında bir adama gönderdi ve melek Gidyon'a “Ey yiğit savaşçı, RAB sizinleedir” dedi. Gidyon o sırada bir çukurda buğday dövüyordu. Düşmanlardan korktuğu için saklanıyordu. Burada Tanrı, o sırada Gidyon'un ne olduğunu değil, neye dönüşeceğini söylüyor. Buradan öğrenmemiz gereken bizim için büyük bir ders var. Sakın şu anki kendi durumunuza bakarak ümitsizliğe kapılmayın. Sizi Tanrı yarattı. O sizi kurtardı. İşe yaramaz, zayıf, yetersiz ve değersiz değilsiniz! Tam tersine Tanrı'nın gücüyle galiplerden de üstünsünüz. Başarılısınız, yeterlisiniz, zaferlisiniz ve çok değerlisiniz! Tanrı meleği bir kaç belirti ve mucizeyle, Gidyon'u ikna edebildi. Gidyon büyük bir öndere dönüştü ve halkını düşmanlarının elinden

kurtardı. Tanrı sizin için de büyük bereketler ve harika şeyler hazırladı. O, sizi değerli ve başarılı görüyor ve sizde kendinizi O'nun sizi gördüğü gibi görün. Çünkü O sizi zafere taşıyacak.

5. ŞİMŞON'UN DOĞUMU

HAKİMLER 13:1-25

İsraililer yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB de onları kırk yıl süreyle Filistliler'in boyunduruğuna terk etti. Dan oymağından Soralı bir adam vardı. Adı Manoah'tı. Karısı kısırdı ve hiç çocuğu olmamıştı. RAB'bin meleği kadına görünerek, “Kısır olduğun, çocuk doğurmadığın halde gebe kalıp bir oğul doğuracaksın” dedi, “Bundan böyle şarap ya da içki içmemeye dikkat et, murdar bir şey yeme. Çünkü gebe kalıp bir oğul doğuracaksın. Onun başına ustura değmeyecek. Çünkü o daha rahmindeyken Tanrı'ya adanmış olacak. İsrail'i Filistliler'in elinden kurtarmaya başlayacak olan odur.” Kadın kocasına gidip, “Yanıma bir Tanrı adamı geldi” dedi, “Tanrı'nın meleğine benzer görkemli bir görünüşü vardı. Nereden geldiğini sormadım. Bana adını da söylemedi. Ama,

‘Gebe kalıp bir oğul doğuracaksın’ dedi, ‘Bundan böyle şarap ve içki içme, murdar bir şey yeme. Çünkü çocuk ana rahmine düştüğü andan öleceği güne dek Tanrı'nın adanmışı olacak.’ ” Manoah RAB'be şöyle yakardı: “Ya Rab, gönderdiğin Tanrı adamının yine gelmesini, doğacak çocuk için ne yapmamız gerektiğini bize öğretmesini dilerim.” Tanrı Manoah'ın yakarışını duydu. Kadın tarladayken Tanrı'nın meleği yine ona göründü. Ne var ki, Manoah karısının yanında değildi. Kadın haber vermek için koşa koşa kocasına gitti. “İşte geçen gün yanıma gelen adam yine bana göründü!” dedi. Manoah kalkıp karısının ardısına gitti. Adamın yanına varınca, “Karımla konuşan adam sen misin?” diye sordu. Adam, “Evet, benim” dedi. Manoah, “Söylediklerin yerine geldiğinde, çocuğun yaşamı ve göreviyle ilgili yargı ne olacak?” diye sordu. RAB'bin meleği, “Karın kendisine söylediğim her şeyden sakınsın” diye karşılık verdi, “Asmanın ürününden üretilen hiçbir şey yemesin, şarap ve içki içmesin. Murdar bir şey yemesin. Buyurduklarımın hepsini yerine getirsin.” Manoah, “Seni alıkoymak, onuruna bir oğlak kesmek istiyoruz” dedi. RAB'bin meleği, “Beni alıkoysan da hazırlayacağın yemeği yemem” dedi, “Yakmalık bir sunu sunacaksan, RAB'be sunmalısın.” Manoah onun RAB'bin meleği olduğunu anlamamıştı. RAB'bin meleğine, “Adın ne?” diye sordu, “Bilelim ki, söylediklerin yerine geldiğinde seni onurlandırırım.” RAB'bin meleği, “Adımı niçin soruyorsun?” dedi, “Adım tanımlanamaz.” Manoah bir

oğlakla tahıl sunusunu aldı, bir kayanın üzerinde RAB'be sundu. O anda Manoah'la karısının gözü önünde şaşılacak şeyler oldu: RAB'bin meleği sunaktan yükselen alevle birlikte göğe yükseldi. Bunu gören Manoah'la karısı yüzüstü yere kapandılar. RAB'bin meleği Manoah'la karısına bir daha görünmeyince, Manoah onun RAB'bin meleği olduğunu anladı. Karısına, “Kesinlikle öleceğiz” dedi, “Çünkü Tanrı'yı gördük.” Karısı, “RAB bizi öldürmek isteseydi, yakmalık sunuyu ve tahıl sunusunu kabul etmezdi” diye karşılık verdi, “Bütün bunları bize göstermezdi. Bugün söylediklerini de işitmezdik.” Ve kadın bir erkek çocuk doğurdu. Adını Şimşon koydu. Çocuk büyüyüp gelişti. RAB de onu kutsadı. RAB'bin Ruhu Sora ile Eştaol arasında, Mahane-Dan'da bulunan Şimşon'u yönlendirmeye başladı.

İsrail halkı sık sık Tanrı'yı terk edip başka putlara tapıyordu. Ama yine de Tanrı merhamet ederek içine düştükleri sıkıntılardan onları kurtaracak hakimler gönderiyordu. Dan oymağından Manoah adında bir adam vardı. Karısı kısır. Ama bir gün Rab'bin meleği kadına görünüp bir çocuk doğuracağını haberini verdi. Doğacak olan çocuk özel bir çocuktur. Sonra Rab'bin meleği kocasına da göründü. Beraberce Rab'bin meleğine bir sunu sundular. Melek sunuya ateşle karşılık verdi ve ateşin içinden yükselerek gözden kayboldu. Kutsal Kitap'ta dikkat çekici bir şey var: Genelde, Tanrı adamlarının doğumları kısır kadınlardan mucizevi

şekilde oluyor. İbrahim'in oğlu İshak'ın, Samuel'in ve Vaftizci Yahya'nın durumu aynıdır. En son İsa Mesih'in doğumu da mucizevi bir biçimde gerçekleşmiştir. Eski Antlaşma'daki olayların birçoğu Yeni Antlaşma'nın bir gölgesidir. Tanrı, binlerce yıl öncesinden hakimler aracılığıyla bize bir kurtarıcı göndereceğini söylüyor. Ancak Mesih'in sağlayacağı kurtuluş hakimlerinki gibi geçici değil kalıcı bir kurtuluştur.

6. ŞİMŞON'UN GÜCÜ

HAKİMLER 14:5-9

Böylece Şimşon annesi ve babasıyla Timna'ya doğru yola koyuldu. Timna bağlarına vardıklarında, genç bir aslan kükreyerek Şimşon'un karşısına çıktı. Şimşon üzerine inen RAB'in Ruhu'yla güçlendi ve aslanı bir oğlak parçalar gibi çıplak elle parçaladı. Ama yaptığını ne annesine ne de babasına bildirdi. Sonra gidip kadınla konuştu ve ondan çok hoşlandı. Bir süre sonra kadınla evlenmek üzere yine Timna'ya giderken, aslanın leşini görmek için yoldan saptı. Bir arı sürüsünün aslanın leşini kovana çevirdiğini gördü. Kovandaki balı avuçlarına doldurdu, yiye yiye oradan

uzaklaştı. Annesiyle babasının yanına varınca baldan onlara da verdi, onlar da yedi. Ama balı aslanın leşinden aldığını söylemedi.

HAKİMLER 15:1-20

Bir süre sonra, buğday biçimi sırasında Şimşon bir oğlak alıp karısını ziyarete gitti. “Karımın odasına girmek istiyorum” dedi. Ama kızın babası Şimşon'un girmesine izin vermedi. “Ondan gerçekten nefret ettiğini sanıyordum” dedi, “Bu nedenle onu senin sağdıcına verdim. Küçük kızkardeşi ondan daha güzel değil mi? Ablasının yerine onu al.” Şimşon, “Bu kez Filistliler'e kötülük etsem de buna hakkım var” dedi. Kıra çıkıp üç yüz çakal yakaladı. Sonra çakalları çiftler çiftler kuyruk kuyruğa bağladı. Kuyruklarının arasına da birer çıra sıkıştırdı. Çıraları tutuşturup çakalları Filistliler'in ekinlerinin arasına salıverdi. Böylece demetleri, ekinleri, bağları, zeytinlikleri yaktı. Filistliler, “Bunu kim yaptı?” dediler, “Yapsa yapsa, Timnalı'nın damadı Şimşon yapmıştır. Çünkü Timnalı karısını elinden alıp sağdıcına verdi.” Sonra gidip kadınla babasını yaktılar. Şimşon onlara, “Madem böyle yaptınız, sizden öcümü almadan duramam” dedi. Onlara acımasızca saldırarak çoğunu öldürdü,

sonra Etam Kayalığı'na çekilip bir mağaraya sığındı. Filistliler de gidip Yahuda'da ordugah kurdular, Lehi yöresine yayıldılar. Yahudalılar, “Neden bizimle savaşmaya geldiniz?” diye sorunca, Filistliler, “Şimşon'u yakalamaya geldik, bize yaptığının aynısını ona yapmak için buradayız” diye karşılık verdiler. Yahudalılar'dan üç bin kişi, Etam Kayalığı'ndaki mağaraya giderek Şimşon'a, “Filistliler'in bize egemen olduklarını bilmiyor musun? Nedir bu bize yaptığın?” dediler. Şimşon, “Onlar bana ne yaptılarsa ben de onlara öyle yaptım” diye karşılık verdi. “Seni yakalayıp Filistliler'e teslim etmek için geldik” dediler. Şimşon, “Beni öldürmeyeceğinize ant için” dedi. Onlar da, “Olur, ama seni sıkıca bağlayıp onlara teslim edeceğiz” dediler, “Söz veriyoruz, seni öldürmeyeceğiz.” Sonra onu iki yeni organla bağlayıp mağaradan çıkardılar. Şimşon Lehi'ye yaklaşınca, Filistliler bağırarak ona yöneldiler. RAB'bin Ruhu büyük bir güçle Şimşon'un üzerine indi. Şimşon'un kollarını saran organlar yanan keten gibi dağıldı, elindeki bağlar çözüldü. Şimşon yeni ölmüş bir eşeğin çene kemiğini eline alıp bununla bin kişiyi öldürdü. Sonra şöyle dedi: “Bir eşeğin çene kemiğiyle, İki eşek yığını yaptım, Eşeğin çene kemiğiyle bin kişiyi öldürdüm.” Bunları söyledikten sonra çene kemiğini elinden attı. Oraya Ramat-Lehi adı verildi. Şimşon ölesiye susamıştı. RAB'be şöyle yakardı: “Kulunun eliyle büyük bir kurtuluş sağladın. Ama şimdi susuzluktan ölüp sünnetsizlerin eline mi düşeceğim?” Bunun üzerine

Tanrı Lehi'deki çukuru yardı. Çukurdan su fıřkırđı. şimşon suyu içince canlanıp güçlendi. Suyun çıktığı yere Eyn-Hakkore adını verdi. Pınar bugün de Lehi'de duruyor. şimşon Filistliler'in egemenliği sırasında İsraililer'e yirmi yıl önderlik yaptı.

HAKİMLER 16:28-31

şimşon RAB'be yakarmaya başladı: “Ey Egemen RAB, lütfen beni anımsa. Ey Tanrı, bir kez daha beni güçlendir; Filistliler'den bir vuruşta iki gözümün öcünü alayım.” Sonra tapınağın damını taşıyan iki ana sütunun ortasında durup sağ eliyle birini, sol eliyle ötekini kavradı. “Filistliler'le birlikte öleyim” diyerek bütün gücüyle sütunlara yüklendi. Tapınak Filist beylerinin ve bütün içindekilerin üzerine çoktu. Böylece şimşon ölürken, yaşamı boyunca öldürdüğünden daha çok insan öldürdü. şimşon'un kardeşleriyle babası Manoah'ın bütün ailesi onun ölüsünü almaya geldiler. şimşon'u götürüp babasının Sora ile Eştaol arasındaki mezarına gömdüler. şimşon İsrail'i yirmi yıl süreyle yönetmişti.

Şimşon doğuştan Tanrı'ya adanmıştı. Rab'in Ruhu onun üzerinde olduğu için sıra dışı bir güce sahipti. Bir keresinde karşısına çıkan bir aslanı çıplak ellerle öldürdü. Sonra onu öldürmek isteyen bin Filistli'yi bir eşeğin çene kemiyle öldürdü. Başka bir yerde Şimşon susuz kaldığında, Tanrı onun için kayadan su çıkardı. Ama yapmış olduğu yanlış seçimler nedeniyle Şimşon düşmanlarının eline düştü. Buna rağmen, Tanrı onun duasını işitti ve ona bir kez daha güç verdi. Putperest tapınağını yıkarak düşmanlarını öldürdü. Kendisi de aynı tapınağın altında kalarak can verdi. Şimşon'u ölüme götüren neden yanlış seçimleri oldu. Oysa Tanrı'nın ona vermiş olduğu güçle çok daha fazla şeyler başarabilirdi. Tanrı Kutsal Ruh'u aracılığıyla hepimize güç verdi. Ama bu gücü ne kadar kullanacağımızı seçimlerimiz belirliyor. Tanrı'yı dinleyerek ve doğru kararlar vererek Tanrı'nın bizim için hazırlamış olduğu zaferli yaşamı yaşayabiliriz. Ya da Şimşon gibi yanlış seçimlerden dolayı böyle bir yaşamdan mahrum kalabiliriz. Bugün geçmişi bırakıp yeni bir başlangıç yapın! Tanrı'dan adımlarınıza yön vermesi için dua edin. O zaman sizin için hazırlamış olduğu bol yaşamını güçlü ve yetkin bir şekilde yaşayabilirsiniz.

7. DAVUT VE GOLYAT

1. SAMUEL 17:12-58

Davut Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden Efratlı İşay adında bir adamın oğluydu. İşay'ın sekiz oğlu vardı. Saul'un krallığı döneminde İşay'ın yaşı oldukça ilerlemişti. İşay'ın üç büyük oğlu Saul'la birlikte savaşa katılmıştı. Savaşa giden en büyük oğlunun adı Eliav, ikincisinin adı Avinadav, üçüncüsünün adıysa Şamma'ydı. Davut en küçükleriydi. Üç büyük oğlu Saul'un yanındaydı. Davut ise babasının sürüsüne bakmak için Saul'un yanından ayrılıp Beytlehem'e gider gelirdi. Filistli Golyat kırk gün boyunca sabah akşam ortaya çıkıp meydan okudu. Bir gün İşay, oğlu Davut'a şöyle dedi: “Kardeşlerin için şu kavrulmuş bir efa buğdayla on somun ekmeği al, çabucak ordugaha, kardeşlerinin yanına git. şu on parça peyniri de birlik komutanına götür. Kardeşlerinin ne durumda olduğunu öğren ve iyi olduklarına ilişkin bir belirti getir. Kardeşlerin Saul ve öbür İsraililer'le birlikte Ela Vadisi'nde Filistliler'e karşı savaşıyorlar.”

Ertesi sabah Davut erkenden kalktı. Sürüyü bir çobana bıraktı. İŖay'ın buyurduğu gibi erzağı alıp yola koyuldu. Ordugaha vardığı sırada askerler savaş naraları atarak savaş düzenine giriyorlardı. İsraililer'le Filistliler karşı karşıya savaş düzeni almışlardı. Davut getirdiklerini levazım görevlisine bırakıp cepheye koştı; kardeşlerinin yanına varıp onları selamladı. Davut onlarla konuşurken, Gatlı Filistli, Golyat adındaki dövüşçü Filist cephesinden ileri çıkarak daha önce yaptığı gibi meydan okudu. Davut bunu duydu. İsraililer Golyat'ı görünce büyük korkuyla önünden kaçıştılar. Birbirlerine, “İsrail'e meydan okumak için ortaya çıkan Ŗu adamı görüyorsunuz ya!” diyorlardı, “Kral onu öldürene büyük bir armağanın yanısıra kızını da verecek. Babasının ailesini de İsrail'e vergi ödemekten muaf tutacak.” Davut yanındakilere, “Bu Filistli'yi öldürüp İsrail'den bu utancı kaldıracak kişiye ne verilecek?” diye sordu, “Bu sünnetsiz Filistli kim oluyor da yaşayan Tanrı'nın ordusuna meydan okuyor?” Adamlar daha önce verilmiş olan söze göre Golyat'ı öldürecek kişiye neler verileceğini anlattılar. Ağabeyi Eliav Davut'un adamlarla konuştuğunu duyunca öfkelenildi. “Ne işin var burada?” dedi, “Çöldeki üç beş koyunu kime bıraktın? Ne kadar kendini beğenmiş ve ne kadar kötü yürekli olduğunu biliyorum. Sadece savaşı görmeye geldin.”

Davut, “Ne yaptım ki?” dedi, “Bir soru sordum, o kadar.” Sonra başka birine dönüp aynı soruyu sordu. Adamlar öncekine benzer bir yanıt verdiler. Davut'un söylediklerini duyanlar Saul'a iletiler. Saul onu çağırtdtı. Davut Saul'a, “Bu Filistli yüzünden kimse yılmasın! Ben kulun gidip onunla dövüşeceğim!” dedi. Saul, “Sen bu Filistli'yle dövüşemezsin” dedi, “Çünkü daha gençsin, o ise gençliğinden beri savaşçıdır.” Ama Davut, “Kulun babasının sürüsünü güder” diye karşılık verdi, “Bir aslan ya da ayı gelip sürüden bir kuzu kaçırdınca, peşinden gidip ona saldırır, kuzuyu ağzından kurtarırım. Eğer aslan ya da ayı üzerime gelirse, boğazından tuttuğum gibi vurur öldürürüm. Kulun, aslan da ayı da öldürmüştür. Bu sünnetsiz Filistli de onlar gibi olacak. Çünkü yaşayan Tanrı'nın ordusuna meydan okudu. Beni aslanın, ayının pençesinden kurtaran RAB, bu Filistli'nin elinden de kurtaracaktır.” Saul, “Öyleyse git, RAB seninle birlikte olsun” dedi. Sonra kendi giysilerini Davut'a verdi; başına tunç miğfer taktı, ona bir zırh giydirdi. Davut giysilerinin üzerine kılıcını kuşanıp yürümeye çalıştı. Çünkü bu giysilere alışık değildi. Saul'a, “Bunlarla yürüyemiyorum” dedi, “Çünkü alışık değilim.” Sonra giysileri üzerinden çıkardı. Değneğini alıp dereden beş çakıl taşı seçti. Bunları çoban dağarcığının cebine koyduktan sonra sapanını alıp Filistli Golyat'a doğru ilerledi.

Filistli de, önünde kalkan taşıyıcısı, Davut'a doğru ilerliyordu. Davut'u tepeden tırnağa süzdü. Kızıl saçlı, yakışıklı bir genç olduğu için onu küçümsedi. “Ben köpek miyim ki, üzerime değnekle geliyorsun?” diyerek kendi ilahlarının adıyla Davut'u lanetledi. “Bana gelsene! Bedenini gökteki kuşlara ve kırdaki hayvanlara yem edeceğim!” dedi. Davut, “Sen kılıçla, mızrakla, palayla üzerime geliyorsun” diye karşılık verdi, “Bense meydan okuduğun İsrail ordusunun Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB'bin adıyla senin üzerine geliyorum. Bugün RAB seni elime teslim edecek. Seni vurup başını gövdenden ayıracağım. Bugün Filistli askerlerin leşlerini gökteki kuşlarla yerdeki hayvanlara yem edeceğim. Böylece bütün dünya İsrail'de Tanrı'nın var olduğunu anlayacak. Bütün bu topluluk RAB'bin kılıçla, mızrakla kurtarmadığını anlayacak. Çünkü savaş zaten RAB'bindir! O sizi elimize teslim edecek.” Golyat saldırmak amacıyla Davut'a doğru ilerledi. Davut da onunla dövüşmek üzere hemen Filist cephesine doğru koştu. Elini dağarcığına sokup bir taş çıkardı, sapanla fırlattı. Taş Filistli'nin alnına çarpıp saplandı. Filistli yüzükoyun yere düştü. Böylece Davut Filistli Golyat'ı sapan ve taşla yendi. Elinde kılıç olmaksızın onu yere serdi. Sonra koşup üzerine çıktı. Golyat'ın kılıcını tutup kınından çektiği gibi onu öldürdü ve başını kesti. Kahraman Golyat'ın öldüğünü gören Filistliler kaçtılar. İsraililer'le Yahudalılar kalkıp Gat'ın girişine ve Ekron kapılarına kadar nara atarak onları

kovaladılar. Filistliler'in ölüleri Gat'a, Ekron'a kadar Şaarayim yolunda yerlere serildi. Filistliler'i kovaladıktan sonra geri dönen İsraililer Filist ordugahını yağmaladılar. Davut Filistli Golyat'ın başını alıp Yeruslaim'e götürdü, silahlarını da kendi çadırına koydu. Saul, Davut'un Golyat'la dövüşmeye çıktığını görünce, ordu komutanı Avner'e, "Ey Avner, kimin oğlu bu genç?" diye sormuştu. Avner de, "Yaşamın hakkı için, ey kral, bilmiyorum" diye yanıtlamıştı. Kral Saul, "Bu gencin kimin oğlu olduğunu öğren" diye buyurmuştu. Davut Golyat'ı öldürüp ordugaha döner dönmez, Avner onu alıp Saul'a götürdü. Golyat'ın kesik başı Davut'un elindeydi. Saul, "Kimin oğlusun, delikanlı?" diye sordu. Davut, "Kulun Beytlehemli İşay'ın oğluyum" diye karşılık verdi.

Davut İşay adındaki bir İsraili'nin en küçük oğluydu. Davut babasının sürüsüne çobanlık ediyordu. Davut'un üç abisi Kral Saul'un yanında Filistliler'e karşı savaşıyordu. Babası Davut'u biraz yiyeceklerle birlikte kardeşlerinin yanına gönderdi. Davut savaş alanına ulaştığında, bir dev gördü. Usta bir savaşçı olan Filistlili dev Golyat'tı. Golyat İsrail ordusuna karşı meydan okuyordu. Herkes büyük bir korku içindeydi. Golyat'la savaşmaya kimsenin cesareti yoktu. Davut Tanrı'ya güvendiği için hemen Kral Saul'a gidip "Ben savaşırım!" dedi. Kral, "Sen daha gençsin ve deneyimsizsin. Bu dev gençliğinden beri savaşçıdır, onunla sen savaşmasın" dedi. Davut kararlıydı.

Kral'a koyunları güderken Tanrı'nın ona nasıl destek olduğunu anlattı. Tanrı'nın yardımıyla aslanı ve ayıyı yenmişti. Davut Tanrı'ya yürekten güveniyordu ve bu yüzden şöyle dedi: “Beni aslanın, ayının pençesinden kurtaran Rab, bu Filistli'nin elinden de kurtaracaktır.” Davut, “Rab'bin adıyla senin üzerine geliyorum” diyerek, Filistli Golyat'a saldırdı. Bir sapan ve taşla onu yendi. Davut gibi biz de Tanrı'ya güvenebiliriz. Karşımızda büyük devlere benzer büyük problemler çıktığında, Davut gibi “Savaş Rab'bindir!” demeliyiz ve henüz görmediğimiz zaferi imanla ilan etmeliyiz. Bizim düşmanımız insanlar değil, hatta problemler ve sıkıntılar bile değildir. Tek bir düşman var! O da Şeytan'dır. Ama İsa Mesih'in düşmanımızı çarmıhta yenmiş olduğunu sakın unutmayın! O'nun aracılığıyla biz de zaferliyiz. Bugün karşınıza çıkan her türlü devi, Davut gibi Tanrı'ya güvenerek siz de yenebilirsiniz! Zafer çoktan kazanılmıştır. Siz yalnızca yerinizde durun ve zaferi Davut gibi ilan edin!

8. ALTI PARMAKLI DEV

2. SAMUEL 21:15-22

FİLİSLİLER'E KARŞI SAVAŞ

Filistliler'le İsraililer arasında yeniden savaş çıktı. Davut'la adamları gidip Filistliler'e karşı savaştılar. O sıralarda Davut bitkin düştü. Ucu üç yüz şekel ağırlığında bir tunç mızrak taşıyan ve yeni kılıç kuşanan Rafeoğulları'ndan Filistli Yişbi-Benov Davut'u öldürmeyi amaçlıyordu. Ama Seruya oğlu Avışay Davut'un yardımına koştı; saldırıp onu öldürdü. Bundan sonra Davut'un adamları ant içerek, Davut'a, "İsrail'in ışığını söndürmemek için bir daha bizimle birlikte savaşa gelmeyeceksin" dediler. Bir süre sonra Filistliler'le Gov'da yine savaş çıktı. Bu savaş sırasında Huşalı Sibbey Rafa soyundan Saf adındaki adamı öldürdü. İsraililer'le Filistliler arasında Gov'da bir savaş daha çıktı. Beytlehemli Yareoregim'in oğlu Elhanan, Gatlı Golyat'ı öldürdü. Golyat'ın mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırtığı gibiydi. Gat'ta bir kez daha savaş çıktı. Orada dev gibi bir adam vardı. Elleri, ayakları altışar parmaklıydı. Toplam yirmi dört parmağı vardı. O da Rafa soyundandı. Adam İsraililer'e meydan okuyunca, Davut'un kardeşi Şima'nın oğlu Yonatan onu öldürdü. Bunların dördü de Gat'taki Rafa soyundandı. Davut'la adamları tarafından öldürüldüler.

Davut İsrail'in kralı oldu. İyi bir kraldı ama kusursuz değildi. Onun da bazı hataları oldu. Davut kendinden önceki İsrail'in kralı Saul gibi değildi. Hatasını kabul edip tövbe ediyordu. Hata yaptığıında kendini savunmak yerine Tanrı'ya koşuyordu. Tanrı'dan merhamet ve yardım istiyordu. İsrail halkı kralları olan Davut'u seviyordu. Davut'un yanında cesur ve sadık adamlar vardı. Kral Davut ile birlikte çok sayıda savaşa katıldılar ve Tanrı onları zafere ulaştırdı. Bir seferinde Filistliler'le savaşırken Davut yorgun ve bitkin düştü. Adamları cesurca onu savundu ve korudu. Bir keresinde Filistlili dev bir savaşçı vardı. Elleri ve ayaklarında altışar parmakları vardı. Davut'un cesur savaşçıları bu dev'i öldürdüler. Biz de bazen kardeşlerimizin bir savaş ve sıkıntı içinden geçmekte olduklarını görebiliriz. Belki de çok bitkin ve yorgun düşmüş olabilirler. Bu duruma kayıtsız kalabilir veya Davut'un adamları gibi koşup kardeşimize yardım edebiliriz. Elimizde onlara verebileceğimiz hiçbir şey olmasa bile onlara sadece bir teselli veya teşvik sözü verebiliriz. Onlara duayla destek olabiliriz. Bugünkü dünyada da Davut'un adamları gibi sadık ve cesur insanlara ihtiyaç var. Bizler o insanlar olabiliriz. Kardeşlerin yardımına koşabiliriz ve böylece Tanrı'nın sevgisini diğerlerine yansıtabiliriz.

9. SÜLEYMAN'IN RÜYASI

1. KRALLAR 3:5-15

RAB Tanrı, Givon'da o gece rüyada Süleyman'a görünüp, “Sana ne vermemi istersin?” diye sordu. Süleyman, “Kulun babam Davut'a büyük iyilikler yaptın” diye karşılık verdi, “O sana bağlı, doğru, bütün yüreğiyle dürüst biri olarak yolunda yürüdü. Bugün tahtına oturacak bir oğul vermekle ona büyük bir iyilik daha yapmış oldun. “Ya RAB Tanrım! Ben henüz çocuk denecek bir yaşta, yöneticilik nedir bilmezken bu kulunu babam Davut'un yerine kral atadın. İşte kulun kendi seçtiğin kalabalık halkın, sayılamayacak kadar büyük bir kalabalığın ortasındadır. Bu yüzden bana öyle sezgi dolu bir yürek ver ki, iyi ile kötüyü ayırt edip halkını yönetebileyim. Başka türlü senin bu büyük halkını kim yönetebilir!” Süleyman'ın bu isteği Rab'bi hoşnut etti. Tanrı ona şöyle dedi: “Madem kendin için uzun ömür, zenginlik ve düşmanlarının ölümünü istemedin, bunların yerine adil bir yönetim için bilgelik istedin; isteğini yerine getireceğim. Sana öyle bir bilgelik ve sezgi dolu bir yürek vereceğim ki, benzeri ne senden öncekilerde

görülmüştür, ne de senden sonrakilerde görülecektir. Sana istemediklerini de vereceğim: Yaşadığın sürece öbür kralların erişemeyeceği bir zenginlik ve onura ulaşacaksın. Eğer sen de baban Davut gibi kurallarına ve buyruklarına uyup yollarımda yürürsen, sana uzun ömür de vereceğim.” Süleyman uyanınca bunun bir rüya olduğunu anladı. Sonra Yeruşalim'e gitti, Rab'bin Antlaşma Sandığı'nın önünde durup yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundu. Ayrıca bütün görevlilerine de bir şölen verdi.

Davut'tan sonra İsrail kralı olarak oğlu Süleyman seçildi. Süleyman genç ve deneyimsizdi. Ama yüreğinde babası gibi iyi bir kral olma arzusu vardı. Bir gün Givon adında bir yere gidip sunakta Tanrı'ya bir yakmalık sunu sundu. Tanrı o gece rüyasında Süleyman'a görünüp “Sana ne vermemi istersin?” diye sordu. Süleyman'da “Ben henüz çocuk denecek bir yaştaım, genç ve deneyimsiz olduğum halde beni kral olarak atadın” dedi. Ardından Tanrı'dan “Sezgi dolu bir yürek ver ki, iyi ile kötüyü ayırt edip halkını yönetebileyim” dedi. Süleyman'ın bu dileği Tanrı'yı hoşnut etti. Ona sadece bilgelik değil, aynı zamanda zenginlik ve onur da verdi. Süleyman kendini değil halkını düşünerek bir istekte bulunmuştu. Halkına iyi bir yönetici olabilmek için Tanrı'dan bilgelik istedi. Bu Tanrı'yı çok hoşnut etti. Bizlerde dua ederken sadece kendimiz için değil, başkalarını da düşünerek dua ettiğimizde bu Tanrı'yı hoşnut eder. Bunu yaptığımızda,

Tanrı'nın Süleyman'ı şaşırtıcı bir biçimde ödüllendirdiği gibi bizi de ödüllendirecektir.

10. SÜLEYMAN'IN EŞSİZ BİLGELİĞİ

1. KRALLAR 3:16-28

SÜLEYMAN BİLGECE YARGILIYOR

Bir gün iki fahişe gelip kralın önünde durdu. Kadınlardan biri krala şöyle dedi: “Efendim, bu kadınla ben aynı evde kalıyoruz. Birlikte kaldığımız sırada ben bir çocuk doğurdum. İki gün sonra da o doğurdu. Evde yalnızdık, ikimizden başka kimse yoktu. Bu kadın geceleyin çocuğunun üzerine yattığı için çocuk ölmüş. Gece yarısı, ben kulun uyurken, kalkıp çocuğumu almış, koynuna yatırmış, kendi ölü çocuğunu da benim koynuma koymuş. Sabahleyin oğlumu emzirmek için kalktığımda, onu ölmüş buldum. Ama sabah aydınlığında dikkatle bakınca, onun benim doğurduğum çocuk olmadığını anladım.”

Öbür kadın, “Hayır! Yaşayan çocuk benim, ölü olan senin!” diye çıktı. Birinci kadın, “Hayır! Ölen çocuk senin, yaşayan çocuk benim!” diye diretti. Kralın önünde böyle tartışıp durdular. Kral, “Biri, ‘Yaşayan çocuk benim, ölü olan senin’ diyor, öbürü, ‘Hayır! Ölen çocuk senin, yaşayan benim’ diyor. O halde bana bir kılıç getirin!” dedi. Kılıç getirilince, kral, “Yaşayan çocuğu ikiye bölüp yarısını birine, yarısını öbürüne verin!” diye buyurdu. Yüreği oğlunun acısıyla sızlayan, çocuğun gerçek annesi krala, “Aman efendim, sakın çocuğu öldürmeyin! Ona verin!” dedi. Öbür kadınsa, “Çocuk ne benim, ne de senin olsun, onu ikiye bölsünler!” dedi. O zaman kral kararını verdi: “Sakın çocuğu öldürmeyin! Birinci kadına verin, çünkü gerçek annesi odur.” Kralın verdiği bu kararı duyan bütün İsraililer hayranlık içinde kaldı. Herkes adil bir yönetim için Süleyman'ın Tanrı'dan gelen bilgeliğe sahip olduğunu anladı.

1. KRALLAR 4:29-34

SÜLEYMAN'IN EŞSİZ BİLGELİĞİ

Tanrı, Süleyman'a bilgelik, derin bir sezgi, kıyılardaki kum kadar anlayış verdi. Süleyman'ın bilgeliği, bütün

doğuluların ve Mısırlılar'ın bilgeliğinden daha üstündü. O, Ezrahlı Etan, Mahol'un oğulları Heman, Kalkol ve Darda dahil herkesten daha bilgeydi. Ünü çevredeki bütün uluslara yayılmıştı. Üç bin özdeyişi ve bin beş ezgisi vardı. Lübnan sedir ağacından duvarlarda biten mercanköşkotuna kadar bütün ağaçlardan söz ettiği gibi, hayvanlar, kuşlar, sürüngenler ve balıklardan da söz edebiliyordu. Süleyman'ın bilgeliğini duyan dünyanın bütün kralları ona adamlarını gönderirdi. Bütün uluslardan insanlar gelir, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlerdi.

1. KRALLAR 10:1-9

SABA KRALIÇESİ SÜLEYMAN'I ZİYARET EDİYOR

Saba Kraliçesi, RAB'bin adından ötürü Süleyman'ın artan ününü duyunca, onu çetin sorularla sınamaya geldi. Çeşitli baharat, çok miktarda altın ve değerli taşlarla yüklü büyük bir kervan eşliğinde Yeruşalim'e gelen kraliçe, aklından geçen her şeyi Süleyman'la konuştu. Süleyman onun bütün sorularına karşılık verdi. Kralın ona yanıt bulmakta güçlük çektiği hiçbir konu olmadı. Süleyman'ın bilgeliğini, yaptırdığı sarayı, sofrasının zenginliğini, görevlilerinin oturup

kalkışını, hizmetkârlarının özel giysileriyle yaptığı hizmeti, sakilerini ve RAB'bin Tapınağı'nda sunduğu yakmalık sunuları gören Saba Kraliçesi hayranlık içinde kaldı. Krala, “Ülkemdeyken yaptıklarınla ve bilgeliğinle ilgili duyduklarım doğruymuş” dedi, “Ama gelip kendi gözlerimle görünceye dek inanmamıştım. Bunların yarısı bile bana anlatılmadı. Bilgeliğin de, zenginliğin de duyduklarımdan kat kat fazla. Ne mutlu adamlarına! Ne mutlu sana hizmet eden görevlilere! Çünkü sürekli bilgeliğine tanık oluyorlar. Senden hoşnut kalan, seni İsrail tahtına oturtan Tanrın RAB'be övgüler olsun! RAB İsrail'e sonsuz sevgi duyduğundan, adaleti ve doğruluğu sağlaman için seni kral yaptı.”

Tanrı söz verdiği gibi Kral Süleyman'a bilgelik verdi. Bir gün onun önüne iki kadın getirdiler. Bu kadınlar aynı evde yaşıyorlardı. Her ikisinin de bebeği vardı. Birisinin bebeği ölünce diğersinin bebeğini alıp yalan söyleyerek bu benim bebeğim dedi. Aralarında anlaşip bir sonuca bağlayamayınca Kral Süleyman'a gittiler. Kral bu anlaşmazlığı bilgece çözdü. Halk kralın bilgeliğine hayran kaldı ve bunun Tanrı'dan geldiğini anladılar. Kralın bilgeliğinin ünü her yere yayıldı. Krallar adamlarını gönderip Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlerlerdi. Bir keresinde Saba Kraliçesi gelip Süleyman'ı ziyaret etti. Süleyman'a bazı sorular sordu ve onun bilgece yanıtlarına hayran kaldı. Süleyman'a, “Ülkemdeyken yaptıklarınla ve bilgeliğinle ilgili duyduklarım doğruymuş”

dedi. Kraliçe bilgeliğin de zenginliğin de duyduklarımın kat kat fazla diyerek, Kral Süleyman'a hediyeler verdi. Kraliçe: “Seni İsrail tahtına oturtan Tanrın Rab'be övgüler olsun!” dedi. Bugün siz Tanrı'dan neler diliyorsunuz? Tanrı cömert bir Tanrı. Yaşamınızda önceliği Tanrı'ya verip bilgece davrandığınızda, sizi bol bol kutsayacak ve başka insanlar sizin yaşamınıza baktığında Saba Kraliçesi gibi Tanrı'ya övgüler sunacaklar.

11. KRAL YAROVAM

1. KRALLAR 13:1-10

YAHUDALI TANRI ADAMI

Yarovam buhur yakmak için sunağın yanında dururken, bir Tanrı adamı RAB'bin buyruğu üzerine Yahuda'dan Beytel'e geldi. RAB'bin buyruğu uyarınca sunağa karşı şöyle seslendi: “Sunak, ey sunak! RAB diyor ki, ‘Davut'un soyundan Yoşiya adında bir erkek çocuk doğacak. Buhur yakan, tapınma yerlerinde görevli kâhinleri senin üstünde kurban edecek. Üstünde insan kemikleri yakılacak.’ ” Aynı gün Tanrı

adamı bir belirti göstererek konuşmasını şöyle sürdürdü: “RAB'bin bana açıkladığı belirti şudur: Bu sunak parçalanacak, üstündeki küller çevreye savrulacak.” Kral Yarovam, Tanrı adamının Beytel'de sunağa karşı söylediklerini duyunca, elini ona doğru uzatarak, “Yakalayın onu!” diye buyruk verdi. Ancak Tanrı adamına uzattığı eli felç oldu ve düzelmedi. Tanrı adamının RAB'bin buyruğuyla gösterdiği belirti uyarınca, sunak parçalandı, üstündeki küller çevreye savruldu. O zaman Kral Yarovam, Tanrı adamına, “Lütfen benim için dua et, Tanrın RAB'be yalvar ki, elim eski halini alsın” dedi. Tanrı adamı RAB'be yalvarınca kralın eli iyileşip eski halini aldı. Kral, Tanrı adamına, “Benimle eve kadar gel de bir şeyler ye” dedi, “Sana bir armağan vereceğim.” Tanrı adamı, “Varlığının yarısını bile versen, seninle gelmem” diye karşılık verdi, “Burada ne yer, ne de içerim. Çünkü RAB bana, ‘Orada hiçbir şey yiyip içme ve gittiğin yoldan dönme’ diye buyruk verdi.” Böylece Tanrı adamı, Beytel'e gelmiş olduğu yoldan değil, başka bir yoldan gitti.

Kral Süleyman öldükten sonra yerine oğlu Rehavam kral oldu. Maalesef babası gibi hikmetli birisi değildi. Babasının deneyimli danışmanlarına kulak vermek yerine kendisi gibi genç deneyimsiz olan arkadaşlarına kulak verdi. Bu yüzden İsrail halkının büyük bir kısmı onu terk etti. Bunun

sonucunda on iki oymaktan on tanesi Yerovam adında başka birini kral ilan etti. Ne Rehavam ne de Yerovam iyi birer kral değildi. İkisi de Tanrı'yı izlemeyip putların ardınca gittiler. Bu konuda halka da kötü örnek oldular. Bir gün Kral Yerovam Tanrı'ya ait olmayan bir sunakta buhur yakıyordu. Bir Tanrı adamı ona gelip gelecekle ve bu sunakla ilgili şöyle peygamberlik etti: “Bu sunak parçalanacak, üstündeki küller çevreye savrulacak.” Kral Yarovam öfkeyle elini uzatıp, “Yakalayın onu” diye buyruk verdiğinde, Tanrı adamına karşı uzattığı eli birdenbire felç oldu. Sunak Tanrı adamının söylemiş olduğu gibi parçalandı ve yakıldı. Üstündeki küller çevreye savruldu. Kral bunu görünce kendisi için dua etsin diye, Tanrı adamına yalvardı. Tanrı adamı dua ettikten sonra eli iyileşip eski halini aldı. Gerçekleri söylediğimizde bazı insanlar bundan hoşlanmayabilir. Ama biz yine de taviz vermeden gerçeği söylemeye devam etmeliyiz. Her zaman gerçekten yana olmalıyız. Tanrı adamı gibi gerçeği ilan ettiğimizde, Tanrı her zaman kendi sözünü doğrulayacak ve bizi koruyacaktır.

12. İLYAS VE KURAKLIK

1. KRALLAR 17:1-7

İLYAS VE KURAKLIK

Gilat'ın Tişbe Kenti'nden olan İlyas, Ahav'a şöyle dedi: “Hizmet ettiğim İsrail'in Tanrısı yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, ben söylemedikçe önümüzdeki yıllarda ne yağmur yağacak, ne de çiy düşecek.” O zaman RAB, İlyas'a şöyle seslendi: “Buradan ayrıl, doğuya git. Şeria Irmağı'nın doğusundaki Kerit Vadisi'nde gizlen. Dereden su içeceksin ve buyruk verdiğim kargaların getirdiklerini yiyeceksin.” RAB'bin söylediklerini yapan İlyas, gidip Şeria Irmağı'nın doğusundaki Kerit Vadisi'ne yerleşti. Dereden su içiyor, kargaların sabah akşam getirdiği et ve ekmekle besleniyordu. Ancak ülkede yağmur yağmadığı için bir süre sonra dere kurudu.

İsrail artık ikiye bölünmüştü. Davut'un soyu İsrail'in küçük bir kısmında, Yeruşalim'de krallık yapıyordu. Geri kalan kısmında Yorovam soyundan gelenler krallık yapıyordu. Her iki krallıkta da putlara tapılıyor ve birçok kötü şeyler yapılıyordu. Bunun sonucu olarak aralarındaki savaş bir türlü sona ermiyordu. Halk da krallar gibi yoldan çıkmış ve Tanrı'yı terk etmişlerdi. Ama yine de halkın arasından hala Tanrı'ya tapınan insanlar vardı. İlyas bunlardan birisiydi ve bir peygamberdi. İlyas Kral Ahav'a, yapılan tüm kötülüklerden dolayı ülkenin üzerine büyük bir kuraklık ve kıtlık geleceğini söyleyerek peygamberlikte bulunmuştu. Kral Ahav, kendisinden önceki kralların arasında en kötü olanıydı. Baal

putu için Samiriye'de bir tapınak yaptı ve ayrıca Aşera putu yaptırarak ona tapındı. İlyas'ın peygamberlik ettiği gibi kuraklık ve kıtlık geldi ama Tanrı İlyas'la birlikteydi ve bu kıtlık zamanında onu bir dere yanına gönderdi. Kargaların getirdiği yemekle mucizevi bir biçimde yiyeceğini karşıladı. Aynen İlyas gibi biz de ne olursa olsun Tanrı'ya sadık kalmalıyız. Çevremizdeki diğer insanların izledikleri şeylerin ardınca gitmemeliyiz. Tanrı'ya sadık kaldığımızda, kıtlık zamanın da bile O bizim tüm ihtiyaçlarımızı sadık bir şekilde karşılayacaktır.

13. DUL KADIN

1. KRALLAR 17:8-24

İLYAS VE SAREFATLI DUL KADIN

O zaman RAB, İlyas'a, “Şimdi kalk git, Sayda yakınlarındaki Sarefat Kenti'ne yerleş” dedi, “Orada sana yiyecek sağlaması için dul bir kadına buyruk verdim.” Sarefat'a giden İlyas kentin kapısına varınca, orada dul bir kadının odun topladığını gördü. Kadına: “Bana içmek için biraz su verebilir misin?” dedi. Kadın

su getirmeye giderken İlyas yine seslendi: “Lütfen bir parça da ekmek getir.” Kadın, “Senin Tanrın yaşayan RAB'bin adıyla ant içerim, hiç ekmeğim yok” diye karşılık verdi, “Yalnız küpte bir avuç un, çömleğin dibinde de azıcık yağ var. Görüyorsun, bir iki parça odun topluyorum. Götürüp oğlumla kendim için bir şeyler hazırlayacağım. Belki de son yemeğimiz olacak, ölüp gideceğiz.” İlyas kadına, “Korkma, git yiyeceğini hazırla” dedi, “Yalnız önce bana küçük bir pide yapıp getir. Sonra oğlunla kendin için yaparsın. İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, ‘Toprağa yağmur düşünceye dek küpten un, çömlükten yağ eksilmeyecek.’” Kadın gidip İlyas'ın söylediklerini yaptı. Hep birlikte günlerce yiyip içtiler. RAB'bin İlyas aracılığıyla söylediği söz uyarınca, küpten un, çömlükten yağ eksilmedi. Bir süre sonra ev sahibi dul kadının oğlu gittikçe ağırlaşan kötü bir hastalığa yakalandı, sonunda öldü. Kadın İlyas'a, “Ey Tanrı adamı, alıp veremediğimiz nedir?” dedi, “Günahlarımı Tanrı'ya anımsatıp oğlumun ölümüne neden olmak için mi buraya geldin?” İlyas, “Oğlunu bana ver” diyerek çocuğu kadının kucağından aldı, kaldığı yukarı odaya çıkardı ve yatağına yatırdı. Sonra RAB'be şöyle yalvardı: “Ya RAB Tanrım, neden yanında kaldığım dul kadının oğlunu öldürerek ona bu kötülüğü yaptın?” İlyas üç kez çocuğun üzerine kapanıp RAB'be şöyle dua etti: “Ya RAB Tanrım, bu çocuğa yeniden can ver.” RAB İlyas'ın yalvarışını duydu. Çocuk dirilip yeniden yaşama döndü. İlyas

çocuğu yukarı odadan indirip annesine verirken, “İşte oğlun yaşıyor!” dedi.

Bunun üzerine kadın, “Şimdi anladım ki, sen Tanrı adamısın ve söylediğin söz gerçekten RAB'bin sözüdür” dedi.

Ülkede yağmur yağmayınca dere kurudu ve Tanrı İlyas'ı Sarefat kentine gönderdi. Orada dul bir kadın vardı, odun topluyordu. İlyas ondan su istedi. Kadın su verdi ve İlyas ondan bir parça ekmek istedi. Kadın İlyas'a “Hiç ekmeğim yok” diye karşılık verdi. Ardından, “Yalnız küpte bir avuç un, çömleğin dibinde de azıcık yağ var. Görüyorsun, bir iki parça odun topluyorum. Götürüp oğlumla kendim için bir şeyler hazırlayacağım. Belki de son yemeğimiz olacak, ölüp gideceğiz” dedi. İlyas kadına korkmamasını, öncelikle kendisi için bir pide pişirmesini söyledi. Sonra kadına, “Toprağa yağmur düşünceye dek küpten un, çömlekten yağ eksilmeyecek” diyerek peygamberlik etti. Kadın gidip İlyas'ın söylediklerinin aynısını yaptı. Günlerce yiyip içtiler. Peygamberlik gerçekleşti, un ve yağ kuraklık bitene dek hiç eksilmedi. Buraya kadar her şey iyiydi ama bir gün kadının başına beklenmedik kötü bir şey geldi. Tek oğlu kötü bir hastalığa yakalandı ve ardından öldü. Tahmin edilebileceği gibi bu duruma İlyas'ta çok üzüldü. Ama bu duruma kayıtsız kalmadı. Çocuğu kucaklayıp odasına götürdü. Tanrı'nın çocuğu hayata döndürmesi için dua etti. Ne oldu dersiniz? Tanrı İlyas'ın duasını yanıtlayıp çocuğu diriltti! Burada hem

kadının itaati hem de İlyas'ın imanı gerçekten hayranlık verici. Bugün sizin yaşamınızda da bazı durumlar kötüye ve hatta daha da kötüye gidiyorsa, Tanrı'ya güvenmekten sakın vazgeçmeyin. İmanla dua edin ve Tanrı'nın mucizelerine tanık olun! Tanrı söz verdi. “Seni asla bırakmam seni asla terk etmem” dedi. O en zor zamanlarda bile sizinle birlikte. Sizi tüm sıkıntılarınızdan O kurtaracaktır.

14. İLYAS VE SAHTE PEYGAMBERLER

1. KRALLAR 18:1-39

İLYAS İLE OVADYA

Uzun bir süre sonra kuraklığın üçüncü yılında RAB İlyas'a, “Git, Ahav'ın huzuruna çık” dedi, “Toprağı yağmursuz bırakmayacağım.” İlyas Ahav'ın huzuruna çıkmaya gitti. Samiriye'de kıtlık şiddetlenmişti. Ahav sarayının sorumlusu Ovadya'yı çağırdı. –Ovadya RAB'den çok korkardı. İzebel RAB'bin peygamberlerini öldürdüğünde, Ovadya yüz peygamberi yanına alıp

ellişer ellişer mağaralara gizlemiş ve yiyecek, içecek gereksinimlerini karşılamıştı.– Ahav, Ovadya'ya, “Haydi gidip ülkedeki bütün su kaynaklarıyla vadilere bakalım” dedi, “Belki atlarla katırların yaşamasını sağlayacak kadar ot buluruz da onları ölüme terk etmemiş oluruz.” Ahav'la Ovadya, araştırma yapmak üzere ülkeyi aralarında bölüştükten sonra, her biri yalnız başına bir yöne gitti. Ovadya giderken yolda İlyas'la karşılaştı. İlyas'ı tanıyınca yüzüstü yere kapanarak, “Efendim İlyas sen misin?” diye sordu. İlyas, “Evet, benim. Git efendine, ‘İlyas burada’ de” diye karşılık verdi. Ovadya, “Ne günah işledim ki, beni öldürsün diye Ahav'a gönderiyorsun?” dedi ve ekledi: “Tanrın yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, efendimin seni aramak için adam göndermediği ulus ve krallık kalmadı. Ahav ülkelerinde olmadığını söyleyen herkese, seni bulamadıklarına dair ant içirdi. Oysa sen şimdi, ‘Git, efendine İlyas burada de’ diyorsun. Ben senin yanından ayrıldığımda, RAB'bin Ruhu seni bilmediğim bir yere götürebilir. Durumu Ahav'a bildirince, gelip seni bulamazsa beni öldürür. Ben kulun gençliğimden beri RAB'den korkan biriyim. Efendim, İzebel RAB'bin peygamberlerini öldürdüğünde yaptıklarımı duymadın mı? RAB'bin peygamberlerinden yüzünü ellişer ellişer iki mağaraya saklayıp onların yiyecek, içecek gereksinimlerini karşıladım. Ama sen şimdi, ‘Git, efendine İlyas burada de’ diyorsun. O zaman beni öldürür!” İlyas şöyle karşılık verdi: “Hizmetinde bulunduğum yaşayan ve

Her Şeye Egemen RAB'bin adıyla diyorum, bugün Ahav'ın huzuruna çıkacağım.”

İLYAS KARMEL DAĞI'NDA

Ovadya gidip Ahav'ı gördü, ona durumu anlattı. Bunun üzerine Ahav İlyas'ı karşılamaya gitti. İlyas'ı görünce, “Ey İsrail'i sıkıntıya sokan adam, sen misin?” diye sordu. İlyas, “İsrail'i sıkıntıya sokan ben değilim, seninle babanın ailesi İsrail'i sıkıntıya soktunuz” diye karşılık verdi, “RAB'bin buyruklarını terk edip Baallar'ın ardınca gittiniz. Şimdi haber sal: Bütün İsrail halkı, İzebel'in sofrasında yiyip içen Baal'ın dört yüz elli peygamberi ve Aşera'nın dört yüz peygamberi Karmel Dağı'na gelip önümde toplansın.” Ahav bütün İsrail'e haber salarak peygamberlerin Karmel Dağı'nda toplanmalarını sağladı. İlyas halka doğru ilerleyip, “Daha ne zamana kadar böyle iki taraf arasında dalgalanacaksınız?” dedi, “Eğer RAB Tanrı'ysa, O'nu izleyin; yok eğer Baal Tanrı'ysa, onun ardınca gidin.” Halk İlyas'a hiç karşılık vermedi. İlyas konuşmasını şöyle sürdürdü: “RAB'bin peygamberi olarak sadece ben kaldım. Ama Baal'ın dört yüz elli peygamberi var. Bize iki boğa getirin. Birini Baal'ın peygamberleri alıp kessinler, parçalayıp odunların üzerine koysunlar; ama odunları yakmasınlar. Öbür boğayı da ben kesip hazırlayacağım ve odunların üzerine koyacağım; ama odunları yakmayacağım. Sonra siz kendi ilahınızı adıyla çağırın, ben de RAB'bi adıyla çağırayım.

Hangisi ateşle karşılık verirse, Tanrı odur.” Bütün halk, “Peki, öyle olsun” dedi.

İlyas, Baal'ın peygamberlerine, “Kalabalık olduğunuz için önce siz boğalardan birini seçip hazırlayın ve ilahınızı adıyla çağırın” dedi, “Ama ateş yakmayın.” Kendilerine verilen boğayı alıp hazırlayan Baal'ın peygamberleri sabahtan öğlene kadar, “Ey Baal, bize karşılık ver!” diye yalvardılar. Ama ne bir ses vardı, ne de bir karşılık. Yaptıkları sunağın çevresinde zıplayıp oynadılar. Öğleyin İlyas onlarla alay etmeye başladı: “Bağırın, yüksek sesle bağırın! O tanrıymış. Belki dalgındır, ya da heladadır, belki de yolculuk yapıyor! Yahut uyuyordur da uyandırmak gerekir!” Böylece yüksek sesle bağırdılar. Adetleri uyarınca, kılıç ve mızraklarla kanlarını akıtıncaya dek bedenlerini yaraladılar. Öğlenden akşam sunusu saatine kadar kıvrandılar. Ama hâlâ ne bir ses, ne ilgi, ne de bir karşılık vardı. O zaman İlyas bütün halka, “Bana yaklaşın” dedi. Herkes onun çevresinde toplandı. İlyas RAB'bin yıkılan sunağını onarmaya başladı. On iki taş aldı. Bu sayı RAB'bin Yakup'a, “Senin adın İsrail olacak” diye bildirdiği Yakupoğulları oymaklarının sayısı kadardı. İlyas bu taşlarla RAB'bin adına bir sunak yaptırdı. Çevresine de iki sea tohum alacak kadar bir hendek kazdı. Sunağın üzerine odunları dizdi, boğayı parça parça kesip odunların üzerine yerleştirdi. “Dört küp su doldurup yakmalık sunuyla

odunların üzerine dökün” dedi. Sonra, “Bir daha yapın” dedi. Bir daha yaptılar.

“Bir kez daha yapın” dedi. Üçüncü kez aynı şeyi yaptılar. O zaman sunağın çevresine akan su hendeği doldurdu. Akşam sunusu saatinde, Peygamber İlyas sunağa yaklaşp şöyle dua etti: “Ey İbrahim'in, İshak'ın ve İsrail'in Tanrısı olan RAB! Bugün bilinsin ki, sen İsrail'in Tanrısı'sın, ben de senin kulunum ve bütün bunları senin buyruklarınla yaptım. Ya RAB, bana yanıt ver! Yanıt ver ki, bu halk senin Tanrı olduğunu anlasın. Onların yine sana dönmelerini sağla.” O anda gökten RAB'bin ateşi düştü. Düşen ateş yakmalık sunuyu, odunları, taşları ve toprağı yakıp hendekteki suyu kuruttu. Halk olanları görünce yüzüstü yere kapandı. “RAB Tanrı'dır, RAB Tanrı'dır!” dediler.

Kuraklık üç yıldır devam ediyordu. Tanrı İlyas'a kralın huzuruna çıkmasını söyledi. Kral İlyas'ı görünce hemen onu suçladı. İsrail halkının kuraklık nedeniyle yaşamakta olduğı sıkıntılardan onu sorumlu tuttu. Ama İlyas, İsrail'i sıkıntıya sokanın kendisi olmadığını bu sıkıntının sorumlusunun kral ve ailesi olduğunu söyledi. Çünkü kral ve ailesi Tanrı'yı terk edip Baal'ın ardınca gittiler. İlyas Baal'ın dört yüz elli peygamberinin ve dört yüz Aşera peygamberinin Karmel Dağı'nda toplanması için haber gönderdi. İlyas halka doğru ilerleyip, “Daha ne zamana kadar böyle iki taraf arasında

dalgalanacaksınız?” diyerek onlara meydan okudu. İlyas iki boğa getirin ve sunu hazırlayın dedi. Siz kendi putunuza ben de Tanrı'ya sunacağım, hangisi cevap verip gökten ateş gönderirse, gerçek Tanrı O'dur dedi. Baal'ın peygamberleri sabahtan öğlene kadar yalvardılar ama hiç ses yoktu. İlyas onlarla alay etti. Onlara daha çok bağırın dedi. Akşama kadar kendilerini yaralayıp kıvrandılar ama hala ses yoktu. O zaman İlyas halka yaklaşmasını söyledi ve şöyle dua etti: “Ya Rab, bana yanıt ver! Yanıt ver ki, bu halk senin Tanrı olduğunu anlasın. Onların yine sana dönmelerini sağla.” O anda gökten Rab'bin ateşi düştü. Halk bunları görünce yere kapandı ve “Rab Tanrı'dır” dediler. Tanrı İlyas'ın cesaret dolu duasına yanıt verdi ve gücünü gösterdi. İlyas gibi siz de cesurca Tanrı'ya dua edebilirsiniz. İmanla dua edin çünkü Tanrı dualarımızı işitiyor. Dileyin size verilecek, arayın bulacaksınız...

15. MELEK İLYAS'A GÖRÜNÜYOR

1. KRALLAR 19:1-9

Ahav, İlyas'ın bütün yaptıklarını, peygamberleri nasıl kılıçtan geçirdiğini İzebel'e anlattı. İzebel, İlyas'a, “Yarın bu saate kadar senin peygamberlere yaptığını ben de sana yapmazsam, ilahlar bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın” diye haber gönderdi. İlyas can korkusuyla Yahuda'nın Beer-Şeva Kenti'ne kaçıp uşağını orada bıraktı. Bir gün boyunca çölde yürüdü, sonunda bir retem çalısının altına oturdu ve ölmek için dua etti: “Ya RAB, yeter artık, canımı al, ben atalarından daha iyi değilim.” Sonra retem çalısının altına yatıp uykuya daldı. Ansızın bir melek ona dokunarak, “Kalk yemek ye” dedi. İlyas çevresine bakınca yanibaşında, kızgın taşların üstünde bir pideyle bir testi su gördü. Yiyip içtikten sonra yine uzandı. RAB'bin meleği ikinci kez geldi, ona dokunarak, “Kalk yemeğini ye. Gideceğin yol çok uzun” dedi. İlyas kalktı, yiyip içti. Yediklerinden aldığı güçle kırk gün kırk gece Tanrı Dağı Horev'e kadar yürüdü. Geceyi orada bulunan bir mağarada geçirdi.

Kral Ahav karısı İzebel'e her şeyi anlattı. İzebel olanları duyunca İlyas'a çok öfkeleni. İzebel'in bir İsraili olmadığını hatırlayın. O Sayda halkından putperest bir kralın kızıydı. İsrail Kralı kendi halkından birisiyle evlenmeyip onunla evlenerek yaptığı kötülöklere bir yenisini eklemiş oldu. İzebel İlyas'a seni öldüreceğim diye haber gönderdi. İlyas bunu duyunca can korkusuna kapılıp çöle kaçtı. Şimdi böylesine

cesur bir peygamberin nasıl böyle bir şey yapabildiğine şaşırmış olabilirsiniz. İlyas'ın başına gelen bu durum aslında herkesin başına gelebilir. Kötü olan korku aracılığıyla sürekli Tanrı halkına saldırıp onları etkisiz kılmaya çalışır. Bu yüzden onun saldırılarına karşı ayık ve uyanık olmalıyız. Bunun panzehiri Tanrı sözünden beslenmektir. Tanrı sözünde “Korkma ben sizinle” diyor. İlyas bir anda bu gerçeği unuttu. Hatta Tanrı'dan ölmeyi bile diledi. İlyas bir çalının altında uyurken Tanrı ona bir meleğini gönderdi. Melek onu uyandırarak “Kalk yemek ye” dedi. Yanında kızgın taşların üstünde bir pideyle bir testi su gördü ve yiyip içtikten sonra tekrar uyudu. Rab'bin meleği ikinci kez gelip aynı şekilde İlyas'ı uyandırarak yemek yemesini söyledi. Çünkü gideceği yol uzundu. İlyas kalktı, yedi ve içti sonra kırk gün kırk gece Tanrı Dağı Horev'e kadar yürüdü. Tanrı bizden mükemmel olmamızı beklemiyor. Bazen korksak bile O hep yanı başımızda ve yardıma hazır. Belki sizde ben çok hatalar yaptım Tanrı beni hala seviyor mu diye düşünebilirsiniz. Bunun yanıtı evettir! Tanrı sizi hala seviyor. Kollarını açmış sizi bekliyor. O bütün korkulardan sizi özgür kılmak istiyor.

16. RAB İLYAS'A GÖRÜNÜYOR

1. KRALLAR 19:9-13

RAB, “Burada ne yapıyorsun, İlyas?” diye sordu. İlyas, “RAB'be, Her Şeye Egemen Tanrı'ya büyük bir istekle kulluk ettim” diye karşılık verdi, “Ama İsrail halkı senin antlaşmanı reddetti, sunaklarını yıktı ve peygamberlerini kılıçtan geçirdi. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar.” RAB, “Dağa çık ve önümde dur, yanından geçeceğim” dedi. RAB'in önünde çok güçlü bir rüzgar dağları yarıp kayaları parçaladı. Ancak RAB rüzgarın içinde değildi. Rüzgarın ardından bir deprem oldu, RAB depremin içinde de değildi. Depremden sonra bir ateş çıktı, ancak RAB ateşin içinde de değildi. Ateşten sonra ince, yumuşak bir ses duyuldu. İlyas bu sesi duyunca, cüppesiyle yüzünü örttü, çıkıp mağaranın girişinde durdu. O sırada bir ses, “Burada ne yapıyorsun, İlyas?” dedi.

İlyas Horev Dağı'na ulaştı. Meleğin verdiği yemek ona sıra dışı bir güç vermişti. Kırk gün kırk gece bir şey yemeden ve durmadan dağa kadar yürüdü. Dağdaki bir mağarada geceyi geçirdi. Rab orada onunla konuştu ve "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu. İlyas Tanrı'ya yüreğini döktü. İsrail halkının Tanrı'yı terk edip peygamberleri kılıçtan geçirdiğini hatta onu da öldürmeye çalıştıklarını söyledi. Rab ona dağa çıkmasını söyledi. Çünkü İlyas'la dağda buluşacaktı. Sonra birden kayaları bile parçalayan çok güçlü bir rüzgar çıktı ama Rab rüzgarın içinde değildi. Rüzgarın ardından bir deprem oldu ama Rab depremin içinde de değildi. Depremden sonra

bir ateş çıktı ancak Rab ateşin içinde de değildi. Ateşten sonra ince, yumuşak bir ses duyuldu. İlyas bu sesi duyunca, cübbesiyle yüzünü örttü ve çıkıp mağaranın girişinde durdu. Bir ses “Burada ne yapıyorsun, İlyas?” dedi. İlyas tekrar aynı hikayeyi anlattı ve Rab ona geldiği yoldan geri dönmesini söyledi. Ayrıca Nimşi oğlu Yeşu'yu İsrail kralı olarak, Elişa'yı da yerine peygamber olarak meshetmesini söyledi. Rab İsrail’de, Baal putuna tapmamış kendine ayrılmış olan yedi bin kişi olduğunu söyledi. Sizde bazen kendinizi yapayalnız, tek başınıza kalmış gibi hissediyor musunuz? Tek başına değilsiniz! Tanrı her zaman sizinle birlikte. Sizin gibi gerçek Tanrı’ya inanan ve tapan başka insanlar da var. Tanrı rüzgarla, depremle veya ateşle değil, ince yumuşak bir sesle konuşuyor. Size “kızım, oğlum, ben seninle birlikteyim” diyor. Umutsuzluğa kapılmayın çünkü Tanrı çalışıyor ve ışık her zaman karanlıktan daha güçlüdür!

17. İLYAS'IN GÖKLERE ALINIŞI

2. KRALLAR 2:1-18

RAB İlyas'ı kasırgayla göklere çıkarmadan önce, İlyas ile Elişa Gilgal'dan ayrılıp yola çıkmışlardı. İlyas Elişa'ya, "Lütfen sen burada kal, çünkü RAB beni Beytel'e gönderdi" dedi. Elişa, "Yaşayan RAB'bin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmam" diye karşılık verdi. Böylece Beytel'e birlikte gittiler. Beytel'deki peygamber topluluğu Elişa'nın yanına geldi. "RAB bugün efendini senin başından alacak, biliyor musun?" diye ona sordular. Elişa, "Evet, biliyorum, konuşmayın!" diye karşılık verdi. İlyas, "Elişa, lütfen burada kal, çünkü RAB beni Eriha'ya gönderdi" dedi. Elişa, "Yaşayan RAB'bin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmam" diye karşılık verdi. Böylece birlikte Eriha'ya gittiler. Eriha'daki peygamber topluluğu Elişa'nın yanına geldi. "RAB efendini bugün senin başından alacak, biliyor musun?" diye ona sordular. Elişa, "Evet, biliyorum, konuşmayın" diye karşılık verdi. Sonra İlyas, "Lütfen, burada kal, çünkü RAB beni Şeria Irmağı kıyısına gönderdi" dedi. Elişa, "Yaşayan RAB'bin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmam" diye karşılık verdi. Böylece ikisi birlikte yollarına devam etti. Elli peygamber de onları Şeria Irmağı'na kadar izledi. İlyas ile Elişa Şeria Irmağı'nın kıyısında durdular. Peygamberler de biraz ötede, onların karşısında durdu. İlyas cüppesini dürüp sulara vurunca, sular ikiye ayrıldı. Elişa ile İlyas kuru toprağın üzerinden yürüyerek karşıya geçtiler. Karşı yakaya geçtikten

sonra İlyas Elişa'ya, “Söyle, yanından alınmadan önce senin için ne yapabilirim?” dedi.

Elişa, “İzin ver, senin ruhundan iki pay miras alayım” diye karşılık verdi. İlyas, “Zor bir şey istedin” dedi, “Eğer yanından alduğımı görürsen olur, yoksa olmaz.” Onlar yürüyüp konuşurlarken, ansızın ateşten bir atlı araba görüldü, onları birbirinden ayırdı. İlyas kasırgayla göklere alındı. Olanları gören Elişa şöyle bağırdı: “Baba, baba, İsrail'in arabası ve atlıları!” İlyas'ı bir daha göremedi. Giysilerini yırtıp paramparça etti. Sonra İlyas'ın üzerinden düşen cüppeyi alıp geri döndü ve Şeria Irmağı'nın kıyısında durdu. İlyas'ın üzerinden düşen cüppeyi sulara vurarak, “İlyas'ın Tanrısı RAB nerede?” diye seslendi. Cüppeyi sulara vurunca ırmak ikiye ayrıldı, Elişa karşı yakaya geçti. Erihalı peygamberler karşıdan Elişa'yı görünce, “İlyas'ın ruhu Elişa'nın üzerinde!” dediler. Sonra onu karşılamaya giderek önünde yere kapandılar. “Yanımızda elli güçlü adam var” dediler, “İzin ver, gidip efendini arayalım. Belki RAB'bin Ruhunu dağların ya da vadilerin birine atmıştır.” Elişa, “Hayır, onları göndermeyin” dedi. Ama o kadar diretiler ki, sonunda Elişa dayanamadı, “Peki, gönderin” dedi. Elli adam gidip üç gün İlyas'ı aradılarsa da bulamadılar. Sonra Eriha'ya, Elişa'nın yanına döndüler. Elişa onlara, “Ben size gitmeyin demedim mi?” dedi.

İlyas Rab'bin ona söyledi gibi Elişa'yı meshetti ve onu yanına aldı. Elişa peygamber olarak İlyas'ın yerine geçecekti. İlyas Rab'bin yanına gideceğinin farkındaydı ve bu yüzden tek başına kalmak istiyordu. Elişa da bunun farkındaydı ve ondan ayrılmak istemiyordu. Başka peygamberler Elişa'ya Rab İlyas'ı bugün yanına alacak dediler. Elişa zaten bunu biliyordu ve bu yüzden İlyas'tan hiç ayrılmıyordu. Sonra Şeria Irmağı kıyısına geldiler ve orada İlyas cüppesiyle sulara vurdu. Sular ikiye ayrıldı. Elişa ve İlyas kuru toprak üzerinden yürüyerek karşı tarafa geçtiler. Karşı tarafa geçtikten sonra İlyas Elişa'ya, "Yanımdan alınmadan önce senin için ne yapabilirim?" diye sordu. Elişa, senin ruhundan iki pay miras alayım dedi. İlyas, eğer yanımdan alındığımı görürsen bu olur dedi. Onlar yürüyüp konuşurken, ateşten bir atlı araba onları ayırdı ve İlyas kasırgayla göklere alındı. Elişa üzüntü içinde elbiselerini yırttı. Ardından İlyas'ın üzerinden düşen cüppeyi aldı ve geri dönüp Şeria Irmağı'nın kıyısında durdu. Aynı İlyas'ın yaptığı gibi sulara cüppesiyle vurdu ve sular ikiye ayrıldı. Elişa karşı yakaya geçti. Tanrı sadık olan İlyas Peygamber'i görkemli bir şekilde göklere almıştı. Burada Elişa'nın cesur dileği gerçekten dikkat çekici. Elişa büyük bir şey istedi ve Tanrı onun isteğini geri çevirmedi. Siz de Tanrı'dan cesur bir biçimde büyük şeyler diliyor musunuz? Tanrı'dan büyük şeyler isteme konusunda çekingen olmayın! Tanrımız büyük bir Tanrı. Kendisinden imanla büyük şeyler istenmesinden hoşlanır. Tanrımız birçok yerde gördüğümüz gibi sıra dışı mucizeler yapmıştır. Bugünde sıra dışı büyük şeyler yapmak istiyor.

KAÇIRMAYIN!

ÇOK YAKINDA!
TEMMUZ 2020

